

RUTESPIRINEUS

Rutes de muntanya, senderisme i excursions

Ascensions
alta
muntanya

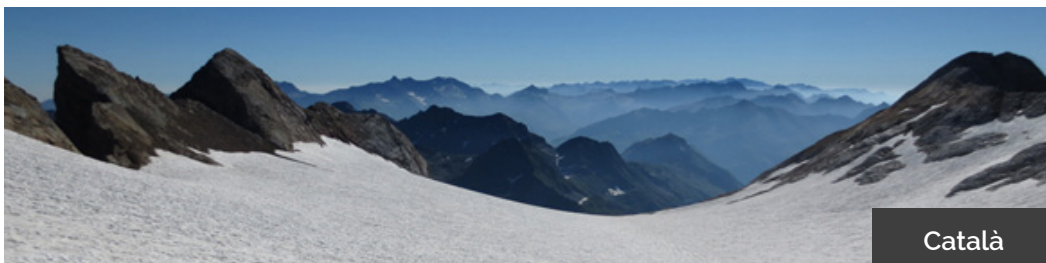
Cims de
3000m.

Crestes
i corredors

Paisatges
pintorescos

Català

Del Gran Vignemale (3.298m) al Montferrat (3.219m) per la vall d'Ossoue

Itinerari circular que passa per cinc dels *tresmils*
del massís del Vignemale

Gavarnie, Pays Toy, Alts Pirineus, França

Dificultat Alta (PD)

Temps total efectiu 2:30h | 7:45h

Desnivell acumulat +850m | +1.024m / -1.805m

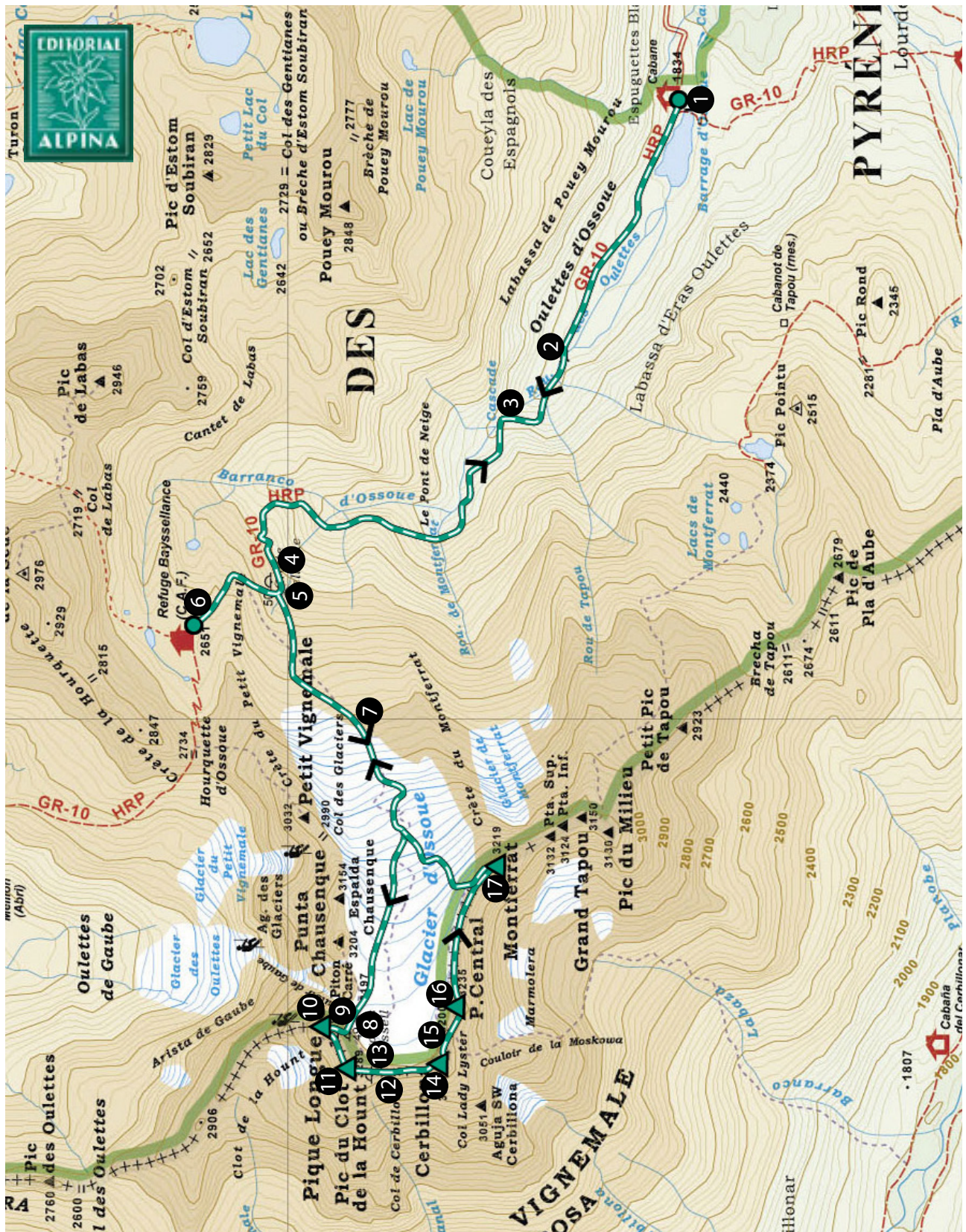
Distància total 19 km

Punt de sortida / arribada Barrage d'Ossoue

Població més propera Gavarnie (Alts Pirineus)

EDITORIAL ALPINA. Vignemale - Bujaruelo, 1:30.000.

itinerari

pics realitzats

sentit de la ruta

inici / final

Del Gran Vignemale (3.298m) al Montserrat (3.219m) per la vall d'Ossoue

© 2013 RUTES PIRINEUS. Tots els drets reservats

INTRODUCCIÓ

Us proposem fer l'ascensió a l'emblemàtic Gran Vignemale des de la vall d'Ossoue, fent nit al refugi Bayssellance, una de les millors rutes d'alta muntanya que es poden fer als Pirineus. A més a més, completem aquesta gran ascensió recorrent la cresta que va del Gran Vignemale fins al Montferrat, fent, així, una impressionant circular que puja fins a 5 *tresmils*: el Gran Vignemale, el pic Clot de la Hount, el Cerbillona, el Pico Central i el Montferrat.

El Gran Vignemale, anomenat també Pique Longue o Comachibosa (a l'Aragó), és el cim més alt del gran conjunt de *tresmils* que integren el massís del Vignemale: 16 cims superen els 3.000m, 10 de principals –el pic de Milieu (3.130m), el Gran Tapou (3.150m), el Montferrat (3.219m), el Pico Central (3.235m), el Cerbillona (3.247m), el pic Clot de la Hount (3.289m), el Gran Vignemale (3.298m), el Piton Carré (3.197m), la Punta Chausenque (3.204m) i el Petit Vignemale (3.032m)- i 6 de secundaris. Ens atreviríem a dir que el Vignemale, juntament amb l'Aneto, el Posets, el Mont Perdut i el Balaitús són la joia de la corona de la gran serralada pirinenca. El massís del Vignemale té una forma molt singular degut al fet que la majoria dels seus cims formen un circ al voltant de la glacera d'Ossoue. El Gran Vignemale és la muntanya més elevada de l'eix axial del Pirineu (línia fronterera hispanofrancesa) i és considerada la muntanya més alpina de totes: tots els itineraris que condueixen fins al seu cim són molt espectaculars. La seva imponent i atractiva cara nord, a on s'hi arriba pujant per la vall de Gaube, conforma una de les estampes més boniques i conegudes dels Pirineus. És també en aquesta famosa cara nord del Vignemale on s'obriren les primeres vies d'alta dificultat del Pirineu en roca, gel i per fer en condicions hivernals. Tres boniques valls pirinenques conflueixen al cim de la Pique Longue: la vall de Gaube, la vall d'Ossoue i la vall de Bujaruelo. El massís del Vignemale forma part del Parc Nacional dels Pirineus i està integrat a la Reserva de la Biosfera Ordesa-Viñamala.

EL MILLOR D'AQUESTA RUTA

- ✓ Progressar per la **gran glacera d'Ossoue**, tot un luxe en l'època actual de profund retrocés glacial!
- ✓ Gaudir de les **diferents i variades perspectives** que ens ofereix la ruta per la carena del circ d'Ossoue.
- ✓ Imaginar-nos com el **comte Russell** passava els seus estius al Vignemale en ple segle XIX.

COM ARRIBAR-HI EN COTXE

Des de la població de **Luz-Saint-Sauveur** (França) pugem per la carretera **D-921** cap a **Gavarnie**. A l'entrada d'aquesta localitat, agafem la **carretera de Les Espézières** a la dreta. Després d'uns 800m arribem en una intersecció a on hem de **girar a la dreta** en direcció a la vall d'Ossoue (indicació de "**Barrage d'Ossoue**"). La **carretera asfaltada** continua durant uns **4 km** i després es converteix en una **pista de terra** d'estat variable segons la temporada o l'any i amb forces pedres en la seva part final, a partir de la cabana de Milhas. Després d'uns **4 km** per aquesta pista arribem a la **presa d'Ossoue**, on aparcuem.

PUNTS IMPORTANTS DE PAS (WAYPOINTS)

Datum Europeu 1950

Punt de pas	Temps	Altura	Latitud	Longitud
1r dia				
❶ Embassament d'Ossoue	0:00h	1.834m	42.7572763°	-0.0943042°
❷ Pont	0:20h	1.879m	42.7626194°	-0.1083208°
❸ Cascada	0:35h	1.952m	42.7642060°	-0.1120774°
❹ Grotte de Bellevue	2:00h	2.430m	42.7755203°	-0.1217227°
❺ Desviament al refugi Bayssellance	2:02h	2.464m	42.7755003°	-0.1225846°
❻ Refugi de Bayssellance	2:30h	2.650m	42.7794508°	-0.1243615°
2n dia				
❻ Refugi de Bayssellance	0:00h	2.650m	42.7794508°	-0.1243615°
❼ Inici glacera	1:00h	2.700m	42.7735438°	-0.1313594°
❽ Fi glacera - Base del Gran Vignemale	2:15h	3.151m	42.7726628°	-0.1471127°
❾ Grotte Paradis	2:35h	3.259m	42.7736835°	-0.1474541°
❿ Gran Vignemale	2:45h	3.298m	42.7739834°	-0.1473075°
⓫ Pic du Clot de la Hount	3:15h	3.289m	42.7732389°	-0.1495751°
⓬ Coll de Cerbillona	3:30h	3.204m	42.7710040°	-0.1500516°
⓭ Grottes de Henry Russell	3:35h	3.200m	42.7716938°	-0.1495748°
⓮ Cerbillona	3:50h	3.247m	42.7692074°	-0.1497880°
⓯ Coll de Lady Lister	3:55h	3.200m	42.7687119°	-0.1480791°
⓰ Pico Central	4:00h	3.235m	42.7683746°	-0.1465686°
⓱ Montferrat	4:45h	3.219m	42.7663851°	-0.1383162°
❶ Embassament d'Ossoue	7:45h	1.834m	42.7572763°	-0.0943042°

MÉS INFORMACIÓ

TEMPS TOTAL EFECTIU (SENSE PARADES):

- 1r dia: 2:30h en total; 2:00h des del Barrage d'Ossoue fins a les Grottes de Bellevue i 0:30h des d'aquestes coves fins al refugi Bayssellance.
- 2n dia: 7:45h en total; 2:45h des del refugi fins al Gran Vignemale, 2:00h des d'aquest cim fins al Montferrat i 3:00h de baixada des del Montferrat fins al Barrage d'Ossoue.

DESNIVELL ACUMULAT:

- 1r dia: +850m
- 2n dia: +1.024m / -1.805m

DISTÀNCIA TOTAL: 19 km

DIFICULTAT TÈCNICA: Alta (PD). Es tracta d'una ruta exigent i llarga, recomanada només per a persones

amb certa experiència en l'alta muntanya. Per a la pujada fins al cim del Gran Vignemale, cal destacar la progressió per la glacera (cal parar atenció a les condicions en que es troba) i la pujada final, que es fa per les rampes de roca força descomposta (F+). La cresta es fa, majoritàriament, caminant (PD). No obstant, caldrà grimpar en alguns trams puntuals. Per exemple: entre el Gran Vignemale i el Clout de la Hount hi ha alguns passos de II i trams aeris i també és força àeria la baixada del Clout de la Hount fins al coll de Cerbillona (però sense dificultats reals) i entre el Pico Central i el Montferrat (cresta força estreta i àeria amb algun pas de II).

ÈPOCA: Estiu, tardor i primavera. Durant l'hivern la ruta es complica molt i en moltes ocasions queda inaccessible per culpa de les allaus que tallen la pista d'accés des de Gavarnie. Amb neu, el barranc d'Ossoue és una llarga i estreta canal escombrada per les allaus i habitualment exposada a purgues de neu i pedres. Igualment, la travessa des del refugi Bayssellance fins a la base de la glacera és delicada i exposada, tant pel seu pendent com pel risc d'allaus. Per tant, amb neu cal anar amb molt de compte i informar-nos molt bé de les seves condicions i de l'accés. És absolutament recomanable no pujar en cas de neu inestable.

MATERIAL: Imprescindibles piolet, grampons i casc. Si realitzem la ruta a finals d'estiu cal tenir en compte que la glacera d'Ossoue està molt fracturada i presenta abundants i profundes esquerdes. Precisament durant aquesta època és quan la glacera presenta el seu aspecte més amenaçador, encara que és precisament quan menys perillosa és ja que les esquerdes són visibles. És a l'hivern i/o a finals de primavera, quan les esquerdes estan tapades per la neu i per tant no es veuen, que el risc de patir un accident és més gran. Per aquest motiu i segons les condicions que presenti, es recomana creuar la glacera encordats i seguint en tot moment la traça que hi hagi.

CARTOGRAFIA:

- Vignemale - Bujaruelo, 1:30.000. Editorial Alpina.
- Vignemale. Ossau. Arrens. Cauterets. PN des Pyrénées. 1647OT. 1:25.000. IGN.

OBSERVACIONS: Si un cop al cim del Gran Vignemale no volem continuar la ruta proposada encadenant els diferents *tresmils*, podem iniciar el descens pel mateix recorregut de pujada. Si ho desitgem, també podem abandonar l'itinerari que aquí proposem des del coll de Cerbillona i des del coll de Lady Lister. El segon dia és recomanable no deixar material (sac, etc.) al refugi Bayssellance i estalviar-nos, així, la pujada fins al refugi per recollir-lo durant el descens un cop fets ja els cims. Si volem allargar la ruta perquè disposem d'algun dia més, des del refugi Bayssellance hi ha l'opció de pujar al Petit Vignemale (3.032m) per l'Hourquette d'Ossoue (aprox. 1:15h i uns 380m de desnivell).

RECORREGUT

RECORREGUT 1r DIA

Comencem la ruta al bonic **1 embassament d'Ossoue (0:00h – 1.834m)** des d'on ja podem admirar, en direcció NO, alguns cims: el Petit Vignemale, el Pitón Carré, la Punta Chausenque, el Gran Vignemale, el Montferrat,... També podem reconèixer la gran llengua de neu que forma la glacera d'Ossoue. Just al costat de la presa d'Ossoue, a sobre d'un modest turonet, hi trobem la cabana d'Ossoue, un petit refugi obert i en bon estat que ens podria servir d'aixopluc en cas de mal temps. Uns panells informatius situats al costat de la cabana ens ofereixen dades i algunes informacions de la zona. En aquest punt neix també el camí per anar fins a la cabana de Lourdes i pujar al pic de Milieu (3.130m) i al Grand Tapou (3.150m).

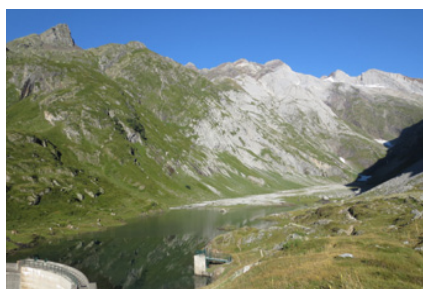
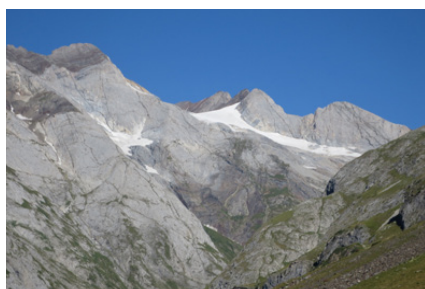
Des de la presa, voregem l'embassament deixant-lo a la nostra esquerra. Avancem remuntant el pla d'Oulettes d'Ossoue que s'estén més enllà del llac. El camí que agafem coincideix en aquest tram amb el GR-10, que hi trobem indicat. La gran quantitat de gent que hi passa, sobretot durant els mesos d'estiu, han fet que el camí estigui molt marcat i sigui força ample. A l'extrem O del pla, travessem el rierol gràcies a un petit **2 pont (0:20h - 1.879m)** i passem a l'altre marge del riu. El camí comença a pujar per l'estret barranc d'Ossoue per on cau l'aigua, tot formant una bonica **3 cascada (0:35h - 1.952m)**. Un cop hem superat el tram estret de la cascada, el camí continua pujant per la falda de la muntanya en direcció NO. Aviat, però, el camí canvia d'orientació i gira cap al N, evitant les grans parets de roca que baixen del Montferrat i entrant de ple a la meitat superior del barranc d'Ossoue. Després de superar un tram on el camí ja pren una clara direcció N, baixem uns metres i arribem a una zona de tartera. Creuem diferents rierols, tots ells provinents de la bonica cascada que tenim a la nostra esquerra (O). Continuem pujant pel barranc d'Ossoue tot seguint el sender. Quan arribem a una altitud d'aproximadament 2.300m, el camí fa una gran marrada cap a l'O. De cop se'ns obre el magnífic panorama a davant nostre: gaudim d'unes impressionants vistes frontals de la part baixa de la glacera d'Ossoue, del Petit Vignemale, el Montferrat i la Punta Chausenque,...

Arribem a les cèlebres **4 Grottes de Bellevue (2:00h - 2.430m)**, tres coves excavades en una gran roca al costat mateix del camí. Aquestes van ser les primeres coves que el comte Russell va fer excavar en aquesta muntanya. Val la pena entrar-hi i xafardejar-ne l'interior; es troben en força bon estat i fins i tot una d'elles té una doble entrada. Aquestes coves poden ser una bona opció per fer nit en cas de no voler pujar fins al refugi Bayssellance.

EL COMTE HENRY RUSSELL

L'any 1861 el comte Russell, un romàntic aristòcrata francès que vivia a Pau, va pujar al Gran Vignemale i va quedar tan meravellat per aquesta muntanya que uns anys després, el 1887, la va comprar a l'estat francès, que li va donar una concessió de propietat per un període de 99 anys. Russell va encomanar edificar una torre de 5m d'altura a dalt del cim de la Pique Longue perquè, d'aquesta manera, la seva muntanya, que tenia 3.298m, sobrepassés els 3.300m d'altitud. Poc després una forta tempesta va destruir la torre. El comte es va negar a tornar-la a edificar, opinant, filosòficament, que "l'orgull dels homes no podia conduir a més desastres" i que "era molt millor deixar la muntanya com Déu l'havia format". Henry Russell també va fer excavar un total de set coves repartides en tres zones diferents de la muntanya: les tres *Grottes de Bellevue*, al costat del camí de pujada al refugi Bayssellance, les tres coves que hi ha a prop del coll de Cerbillona i la *Grotte Paradís*, situada pocs metres per sota del propi cim del Gran Vignemale. Russell també és l'autor de la memorable obra literària "Records d'un muntanyenc" (1878).

Deixem les coves enrere i arribem al **5 desviament del refugi Bayssellance (2:02h - 2.464m)**, un cartell de fusta ens n'indica el camí: el sender que surt a mà dreta ens portarà fins al refugi en uns aproximadament 30min. Agafem aquest sender (N-NE) i canviem completament la direcció que portàvem. Fem les diferents ziga-zagues que ens permeten superar el fort desnivell que hi ha. Després de caminar uns 10minuts, sobrepassem el contrafort que baixa del Petit Vignemale i se'ns obra la perspectiva cap a la zona on es troba situat el refugi de Bayssellance (NO), a sota mateix de la Hourquette d'Ossoue. Des d'aquest punt també podem distingir el Gran Vignemale, al fons. Finalment arribem al nostre objectiu del primer dia: el **6 refugi Bayssellance (2:30h - 2.650m)** propietat del CAF de Bordeus (telèfon: +33 (0)5 62 92 40 25 i web: refuge.bayssellance.free.fr). Es tracta d'un refugi que està guardat a la primavera i a l'estiu (recomanem consultar dates). Té una capacitat de 58 places guardades durant aquest període i una capacitat de 30 places lliures fora d'aquest període (tardor i hivern). Es tracta del refugi més alt del Pirineu i d'un dels més antics. Una altra via per arribar fins a aquest refugi s'inicia a Cauterets (Pont d'Espagne), ressegueix la freqüentada vall d'Oulettes de Gaube i passa per l'Hourquette d'Ossoue. Aquesta opció ens permetria contemplar la cara nord del Vignemale però suposaria invertir gairebé el doble de temps que fent la ruta per la vall d'Ossoue. Fora del refugi trobem diferents indrets a on podríem fer bivac (sempre i quan bivaquegem a més de 30m del refugi i entre les 19h i les 9h).

SABIES QUE...

El refugi de Bayssellance és el més alt del Pirineu? Concretament està situat a 2.650m d'altitud. L'any 2002 va ser reformat i la seva capacitat va reduir-se de 80 a 58 places.

NO ET PERDIS...

La part superior de la Pique Longue, formada per estrats d'esquists vermellencs que conformen una imatge molt peculiar i pictòrica. Un gran atractiu pels aficionats a la geologia.

RECORREGUT 2n DIA

Des del **6 refugi Bayssellance (0:00h - 2.650m)** baixem en direcció SE pel mateix camí que hem fet el dia anterior de pujada. Voregem la cresta que baixa del Petit Vignemale i trobem un camí que surt a mà dreta (en direcció SO) i que arriba directament fins a la base de la glacera. No recomanem aquest camí, sobretot si fem aquest tram del recorregut ben d'hora al matí (de nit o amb poca llum): aquest sender avança per la base de l'aresta del Petit Vignemale, per un vessant inclinat, pedregós i en alguns casos molt relliscós. Nosaltres no agafem aquest camí i seguim baixant fins que **5 enllacem amb el camí que puja des de la vall d'Ossoue (0:20h - 2.464m)**. En aquest punt, trobem fàcilment el camí que hem d'agafar i que avança per una tartera que ha deixat al descobert el retrocés de la massa de gel. Aquest camí ens porta fins a l' **7 inici de la glacera d'Ossoue (1:00h - 2.700m)**, a uns 2.700m d'altitud (depenent de la temporada i de la quantitat de gel i neu que hi hagi).

A partir d'aquest punt, l'ascensió al Gran Vignemale s'efectua per la glacera d'Ossoue. Aquesta glacera és la segona més gran dels Pirineus després de la de l'Aneto. No obstant, és l'única glacera que manté intacta la fisonomia alpina, tot i la seva forta regressió en els últims anys. La glacera d'Ossoue es desborda en una llengua glacial cap a l'E (vall d'Ossoue) que li atribueix un caràcter únic en tot el Pirineu. Segons l'època en que realitzem la ruta i depenent de com hagi nevat durant l'hivern i la primavera, les condicions de la glacera poden ser molt diferents. És per aquest motiu que no hi ha un itinerari fix i únic per a travessar-la, aquest va variant al llarg de l'any. La seva travessa no és complicada però exigeix certes precaucions i portar el material adient: grampons, piolet i, sent prudents, material d'encordament en glacera.

Comencem l'ascens per la glacera tot passant per sota d'alguns petits seracs i blocs de gel que constitueixen la part frontal de la llengua terminal de la glacera. Pugem en direcció SO tot buscant el contrafort oriental del Montferrat. Entrem al llom de la glacera i avancem esquivant algunes esquerdes. Fem una diagonal ascendent (NO) seguint la traça que passa per sota de la Punta Chausenque i del Piton Carré. A finals d'estiu, si el gel està molt clivellat, és més prudent accedir a la part superior de la glacera pujant per la cresta del Montferrat. Arribem pràcticament a la sortida del corredor de Gaube (*Couloir de Gaube* en francès) i ens situem als **8 peus del Gran Vignemale (2:15h – 3.151m)**.

El tram que ens queda fins al cim consisteix en una grimpada per un terreny on es combinen la roca sòlida amb una roca molt descomposta. Com que es tracta d'un itinerari molt freqüentat (sobretot durant els mesos d'estiu) hi ha moltes pedres soltes que cauen cap a la glacera. És del tot recomanable l'ús del casc. Cal buscar en tot moment l'itinerari més accessible i el que tingui la roca menys trencada. Hi ha diversos rastres de traces que el pas dels excursionistes va deixant. Algunes fites ens poden ajudar a trobar el millor itinerari. Poc abans d'assolir el cim, ens topem amb la **9 Grotte Paradis (2:25h – 3.259m)**, una altra de les coves que Henry Russell va fer construir. Just a sobre de la cova hi ha una placa commemorativa del Club Alpin Français en memòria del comte Russell. Continuem pujant una mica més i finalment arribem al cim del **10 Gran Vignemale (2:45h – 3.298m)**, on hi trobem un vèrtex geodèsic i unes banderoles de colors típiques de l'Himàlaia. Des del cim divisem un panorama grandios. Podem veure la majoria dels cims del Pirineu Central, unes muntanyes plenes de contrastos. Mentre que a la cara N imperen els abismes i els grans precipicis, a la cara S la neu embolcalla suaument els grans cims. Quin espectacle! Entre d'altres, podem distingir: el Garmo Negro, el Algas, el Argualas, els Infernos, el Balaitús, el Midi d'Ossau, el Mont Perdut, el Marboré, el Casco, el Taillón, els Gabietos,...

A continuació, des del Gran Vignemale, comencem a avançar per la seva cresta O en direcció al pic Clot de la Hount, el següent *tresmil* que volem assolir. L'itinerari avança sempre pel vessant S de la cresta, evitant, així, el vessant N, molt més agrest i vertical. Es tracta d'una cresta amb alguns trams molt descompostos i hauréu d'ajudar-nos amb les mans en més d'una ocasió per poder progressar amb seguretat. A la cresta hi trobem algunes zones una mica aèries i alguns passos de II. En tot moment cal triar l'itinerari més evident i lògic, intentant seguir els rastres de camí que hi ha i algunes fites disperses però ben situades en llocs estratègics. En més d'una ocasió cal allunyar-nos alguns metres del fil de l'aresta per tal d'esquivar alguns blocs de roca o gendarmes. Arribem, finalment, després d'una mitja hora de cresta, al **11 cim del Clot de la Hount (3:15h – 3.289m)**. Aquest cim va rebre el nom d'un antic capità francès dels exèrcits de Napoleó que afirmava haver-hi pujat l'any 1822 amb un guia. Tot i que el capità era un bon muntanyenc es va posar en dubte la seva gesta i se suposa que només el guia arribà fins al cim.

Des del Clot de la Hount, seguim, en direcció S, la cresta esmolada que arriba fins al coll de Cerbillona. La cresta és força estreta i aèria però no presenta dificultats reals. Arribem al **12 coll de Cerbillona (3:30h – 3.204m)**, on hi trobem diferents bivacs construïts per poder-hi passar la nit. Des d'aquest punt ens adonem de la forta dissimetria que caracteritza el massís del Vignemale. Mentre que el vessant nord, el de la vall de Gaube, està format per grans parets de roca de fins a 800m d'altura, la resta de vessants de la

muntaña ens ofereixen un aspecte molt més "amable". Si des del coll de Cerbillona mirem cap al pic Clot de la Hount i cap a la Pique Longue, és difícil imaginar-nos que just a l'altre vessant s'obre un precipici de gairebé 1 km. Val la pena, des d'aquest coll, descendir uns metres cap a la glacera i apropar-nos a veure de ben a prop les **13 Tres Grottes de Henry Russell (3:35h – 3.200m)**. El comte Russell les va fer construir a la paret i molt a la vora del gel de la glacera (s. XIX). El retrocés glacial que hi ha hagut els últims anys, les ha elevat considerablement respecte el nivell de la glacera, dificultant-ne així el seu accés.

Des del coll de Cerbillona, límit occidental de la glacera, continuem la marxa agafant el camí que surt en direcció S cap al **14 pic de Cerbillona (3:50h – 3.247m)**. Hi arribem tot avançant durant uns 15 minuts per una ampla aresta que no presenta cap dificultat. Continuem per la cresta, que ara pren una direcció E-SE. Ens dirigim fàcilment cap al següent *tresmil*: el Pico Central. Abans, però, passem pel **15 coll de Lady Lister (3:55h – 3.200m)** des d'on gaudim d'unes bones vistes de tota la vall del riu Ara, al vessant aragonès del massís del Vignemale. L'amagada vall de l'Ara té una longitud d'uns 13 km, convertint-se així en una de les valls més llargues del Pirineu. Va ser per aquest vessant aragonès per on els guies francesos H.Cazaux i B.Guillembert van conquerir el Vignemale per primera vegada l'any 1838. Al cap d'un temps, aquests dos guies van tornar a fer la mateixa ascensió, aquest cop acompanyats per una dama anglesa anomenada *Lady Lister* i uns dies després la van tornar a repetir acompanyats del príncep de la *Moskowa*, fill del mariscal Ney de Napoléon. És per això que avui coneixem la ruta que puja des de la vall del riu Ara com la del *corredor de la Moskowa* i el coll a on s'arriba com el *coll de Lady Lister*.

Continuem la ruta. Des d'aquest coll enfilem un caòtic pedregar en direcció cap el nostre proper objectiu: el Pico Central. Aviat arribem al **16 Pico Central (4:00h – 3.235m)**, que novament ens ofereix unes vistes espectaculars del pic Clot de la Hount i la Pique Longue, d'on venim. Sorpren la claredat amb la que podem distingir les quatre coves de Russell excavades a la paret (les 3 Grottes de Henry Russell i la Grotte Paradis). Baixem del Pico Central i ens dirigim, en direcció E, cap a la cresta que uneix aquest cim amb el Montferrat: últim *tresmil* de la jornada. Es tracta d'un tram de cresta amb una roca excellent, molt aèria i amb alguns passos aïllats de ll però sense grans dificultats. El recorregut avança en tot moment pel vessant N de la cresta; el vessant S és molt més vertical i exposat. És en aquest vessant S on hi ha l'espectacular tobogan de roca calcària blanquinosa anomenat *La Marmolera*, que es precipita centenars de metres avall cap a la vall del riu Ara. Després de superar el tram més estret i aeri de la cresta, aquesta s'eixampla a mesura que ens acostem al Montferrat. Ja ens falta poc per assolir el cim, només alguna grimpada més. Finalment arribem a dalt del cim del **17 Montferrat (4:45h – 3.219m)**. Aquest cim està format per dues cotes, la segona més alta que la primera. Acabem aquí tot el recorregut realitzat per cresta des del Gran Vignemale. És un bon moment per gaudir de les vistes del Barrage d'Ossoue, del pic del Grand Tapou i del Milieu, del refugi Baysellance,...

Des del cim del Montferrat, empenem el camí de tornada desfent uns metres el camí realitzat per la cresta i anant a buscar el camí que baixa per un pedregar (en direcció NE) directament cap a la glacera. Entrem novament a la glacera i enllacem amb la traça que hem agafat de pujada. A partir d'aquí, el recorregut ja és conegut, coincideix amb el camí que hem fet a l'anada. Només ens falta baixar fins als peus de la glacera, on agafem altre cop el camí que ens porta fins a les coves de Bellevue, baixa pel barranc d'Ossoue i arriba finalment al **1 Barrage d'Ossoue (7:45h – 1.834m)** on el dia anterior hem iniciat aquesta espectacular ruta, imprescindible per a tot pirineista amant de l'alta muntanya.

QUÈ MÉS PODEM VISITAR?

Pont de Napoléon i via ferrada

Napoléon III va fer construir aquest pont entre els anys 1859 i 1863. El pont fa 63m d'alt i 68 de llarg, i es troba a les afores de Luz-Saint-Sauveur, a la carretera que va cap a Gavarnie. Just a sota del pont hi ha la via ferrada que porta el seu mateix nom. Es tracta d'una via ferrada curta, de no més de 20 minuts, amb diversos passos desplomats i aeris.

Coordenades GPS: 42.8583076° -0.0053330°

Notre Dame des Neiges

Situada a una altitud de 1.519m, a dalt d'un turó per sobre de Gavarnie, aquesta estàtua de Firmin Michelet data de l'any 1927. Arribem a l'estàtua per un petit sender que surt des de prop del refugi de Granges de Holle (CAF – 1.495m), a on arribem per la carretera que puja des de Gavarnie cap a l'estació d'esquí de Gavarnie-Gèdre.

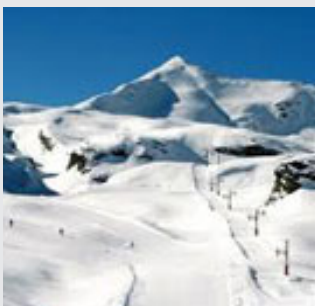
Coordenades GPS: 42.7395633° -0.0173922°

Via Ferrata de Coumély

Es tracta d'una via ferrada equipada a on els grans al·licients són una llarga passarella i un zona desplomada. Per accedir a l'inici de la via ferrada, des de Gèdre continuem en direcció a Gavarnie i al cap de 3 km (poc després de la zona coneguda com a Chaos de Coumély) trobem, a mà dreta de la carretera, un petit aparcament amb un panell de fusta indicant l'inici de la via ferrada, a prop del pont de Couret.

Coordenades GPS: 42.7623° 0.0026°

Estació d'Esquí de Gavarnie-Gèdre

Situada al cor del Parc Nacional dels Pirineus (França), aquesta estació d'esquí és una de les atraccions de la vall, juntament amb el seu gran patrimoni natural: circs, llacs, pics de 3.000m,... Fa uns anys Gavarnie va ser nomenada Patrimoni Mundial de la Humanitat per la UNESCO. Per accedir a l'estació d'esquí, des de Gavarnie cal fer alguns quilòmetres en direcció al port de Bujaruelo.

Coordenades GPS: N 42.7296498° E -0.0309749°

Totes les rutes han estat realitzades sobre el terreny per RUTES PIRINEUS. Les rutes poden variar molt en funció de l'època de l'any, de la neu i de les condicions meteorològiques. RUTES PIRINEUS no es responsabilitza de qualsevol mal ús de les seves guies i recomana que cadascú sigui responsable i prudent a la muntanya. Així mateix, us convidem a documentar-vos amb llibres i guies especialitzades per complementar la informació aquí descrita. Tots els temps són efectius i prenen un caràcter orientatiu, no s'han tingut en compte les parades per petites que siguin. Per qualsevol suggeriment, RUTES PIRINEUS us convida a enviar un correu a info@rutespirineus.cat.